

MATTHEÛS

8:28-34

Jezus bevrijdt twee bezeten mannen, maar de omwonenden verkiezen hun bezit boven Zijn aanwezigheid.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/8-28-34

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Lezing en verschillen tussen de evangeliën	6 min	3
2	De bezetenen ontmoeten Jezus	3 min	5
3	Demonen, satan en het komende oordeel	6 min	7
4	De demonen en de kudde varkens	5 min	10
5	De stad verkiest bezit boven bevrijding	6 min	12
	Om verder te lezen		15

1

Lezing en verschillen tussen de evangeliën

We gaan naar Mattheüs 8, vanaf vers 28. Mattheüs 8, vanaf vers 28:

En toen Hij aan de overkant was gekomen, in het land van de Gergesenen, kwamen twee mensen die door demonen bezeten waren, Hem tegemoet; zij kwamen uit de graf spelonken en waren zeer gevaarlijk, zodat niemand langs die weg voorbij kon gaan. En zie, zij riepen: Jezus, Zoon van God, wat hebben wij met U te maken? Bent U hier gekomen om ons te pijnigen vóór de tijd? En ver bij hen vandaan was een grote kudde varkens aan het weiden. De demonen smeekten Hem: Als U ons uitdrijft, sta ons dan toe dat wij in die kudde varkens gaan. En Hij zei tegen hen: Ga. En zij gingen uit hen weg en trokken in de kudde varkens; en zie, de hele kudde varkens stortte van de steilte af de zee in, en zij stierven in het water. En zij die ze weidden, vluchtten; en toen zij in de stad gekomen waren, berichtten zij al deze dingen én wat er met de bezetenen gebeurd was. En zie, heel de stad liep uit, Jezus tegemoet; en toen ze Hem zagen, smeekten ze Hem of Hij uit hun gebied wilde vertrekken.

MATTHEÛS 8:28-34

En dat deed Hij. In hoofdstuk 9, vers 1:

En nadat Hij in het schip gegaan was, voer Hij over en kwam in Zijn stad.

MATTHEÛS 9:1

Wat is dit eigenlijk een vreemd verhaal. Er zijn veel dingen die Mattheüs ons niet vertelt, maar die de andere evangeliën wel vertellen wanneer ze dit verhaal weergeven. Het is mijn bedoeling om vrij nauw bij het verslag van Mattheüs te blijven en te wachten tot we bij de andere evangeliën komen voordat we ingaan op de bijzonderheden die zij geven. We moeten echter wel begrijpen dat we meer over deze situatie weten wanneer we naar enkele van de andere verslagen in de evangeliën kijken.

Deze twee mannen waren door demonen bezeten. Ik moet erop wijzen dat in de andere evangeliën maar één man wordt genoemd. Sommige mensen hebben daar moeite mee wanneer ze de evangeliën lezen en zien dat een verhaal soms net iets anders wordt verteld, met andere details. Zo staat er bijvoorbeeld in een van de evangeliën een verhaal over een blinde man die Bartimeüs heette. Ik geloof dat Lukas, of anders Markus, het verhaal vertelt over Bartimeüs, de blinde man die zich buiten Jericho bevindt en door Jezus van zijn blindheid wordt genezen. Maar Mattheüs vertelt ons dat daar twee blinde mannen waren.

Zo vertellen de andere evangeliën ons ook over deze door demonen bezeten man, die in de graven in dit gebied woonde. Mattheüs vertelt ons dat er twee waren. Het verschil tussen de verslagen, waarbij de ene evangelieschrijver één man noemt en de andere er twee noemt, brengt mensen soms in verwarring. Ze denken namelijk dat ze een tegenstrijdigheid hebben gevonden. En als de Bijbel werkelijk Gods Woord is, zouden we hopen dat er geen tegenstrijdigheden tussen de verslagen zijn.

Feit is dat dit geen tegenstrijdigheid is. Laat me iets heel duidelijk maken. Als er een tegenstrijdigheid is, kunnen beide verslagen per definitie niet waar zijn. Zo definiëren we een tegenstrijdigheid. Een tegenstrijdigheid bestaat niet alleen maar omdat er verschillende verslagen met verschillende details bestaan. Er is een tegenstrijdigheid als beide verslagen niet met elkaar in overeenstemming kunnen worden gebracht. Als beide verslagen niet waar kunnen zijn, dan heb je een tegenstrijdigheid.

Kunnen deze beide verslagen waar zijn? Kan Mattheüs ons vertellen dat er twee mannen waren, terwijl Markus ons vertelt dat er een man was die in de graven woonde en naar buiten kwam en Jezus ontmoette? Natuurlijk kunnen beide verslagen waar zijn. Als er twee mannen waren, was er beslist ook één man, en die had een metgezel.

Iemand kan heel goed het verhaal vertellen zonder te vermelden hoeveel personen er aanwezig waren. Dat geldt vooral als er één opvallende, door demonen bezeten man was die het hele gesprek met Jezus voerde en de hele dialoog tussen Jezus en deze ene man plaatsvond, terwijl hij toch een metgezel bij zich had die niet bij de dialoog betrokken was. Wanneer iemand het verhaal en de dialoog navertelt, vermeldt hij misschien niet dat er nog een man was die er niet bij betrokken was.

Het is alsof ik tegen je zou zeggen dat ik een reis naar Hawaï heb gemaakt, en je mij later tegen iemand hoort zeggen dat mijn gezin en ik naar Hawaï zijn gegaan. Zou je dan denken dat ik in een van die twee gevallen had gelogen, omdat ik de ene keer alleen had gezegd dat ik was gegaan en de andere keer dat mijn gezin en ik waren gegaan? Nee, natuurlijk niet. In het ene geval geef ik eenvoudigweg meer details dan in het andere.

Dus zeggen dat er een door demonen bezeten man in de graven was, of zeggen dat er twee waren, is niet tegenstrijdig. Het ene verslag geeft eenvoudigweg meer details over wat er is gebeurd. Verschillende schrijvers geven in elk geval beslist verschillende details. Dat gebeurt niet alleen in de Bijbel, maar telkens wanneer je verschillende mensen hetzelfde verhaal hoort vertellen. Het betekent niet dat een van hen onnauwkeurig is of dat ze elkaar tegenspreken. Het betekent alleen dat de een meer details geeft dan de ander.

2

De bezetenen ontmoeten Jezus

Er waren twee door demonen bezeten mannen. Jezus was zojuist in een boot het Meer van Galilea overgestoken en was midden op het meer bijna gezonken, omdat er een zware storm was opgekomen om te verhinderen dat Hij deze ontmoeting met deze door demonen bezeten mannen zou hebben. Jezus had de storm echter bestraft, waarna die was gaan liggen. Jezus bereikte met Zijn discipelen zonder verdere problemen de overkant om deze mannen te ontmoeten.

Volgens de andere evangeliën kwamen deze mannen daadwerkelijk op Jezus afrennen, vielen voor Hem neer en aanbaden Hem. Mattheüs noemt dat detail niet. Hij vermeldt alleen dat er twee door demonen bezeten mannen uit de grafspelonken kwamen. Ze waren buitengewoon gevaarlijk, zodat niemand langs die weg kon gaan. Een van de andere evangeliën vertelt ons dat een van hen eerder zelfs vastgeketend was geweest. Blijkbaar waren de mensen uit de nabijgelegen stad zo doodsbang voor hem geweest, dat ze hadden geprobeerd hem te overmeesteren en hem vast te ketenen. Maar hij had de ketenen verbroken en was de woestijn in gevlucht, en nu woonde hij in grafspelonken. Deze man was dus door mensen niet in bedwang te houden. Hij was gevaarlijk, en de mensen waren bang om in de buurt van die weg te komen. Ik spreek alsof het er één was, maar het zijn er twee. Deze mannen zijn beruchte, door demonen bezeten verschoppelingen. Toen Jezus bij hun gebied aan land stapte, kwamen ze daadwerkelijk op Hem afrennen en aanbaden Hem. Zoals ik al zei, Mattheüs geeft dit detail niet, maar de andere evangeliën wel.

Dat is een interessant punt, want mensen die het onderwerp van bezetenheid door demonen hebben besproken, hebben soms gezegd dat mensen die door demonen bezeten zijn helemaal geen controle over hun eigen leven hebben en Christus niet kunnen aannemen. Daar ben ik het niet mee eens. Hier zijn twee mannen die zo zwaar door demonen bezeten zijn als maar mogelijk is, en toch waren ze in staat om bij Christus hulp te zoeken. Ze renden naar Hem toe, aanbaden Hem en zochten, geloof ik, bij deze gelegenheid bevrijding.

De demonen die in hen waren, werden zo in de onmiddellijke nabijheid van Christus gebracht en waren doodsbang. Het lijkt duidelijk dat de demonen niet in de aanwezigheid van Christus wilden zijn. Ze zeiden:

Wat hebt U met ons te maken? Wat hebben wij met U te maken, Jezus, Zoon van God?

Het interessante is dat ze er geen enkele moeite mee hadden vast te stellen Wie Hij was. Ze zeiden:

Bent U hier gekomen om ons vóór de tijd te kwellen?

Dat is een interessante uitspraak:

Bent U hier gekomen om ons vóór de tijd te kwellen?

Welke tijd? Blijkbaar wisten de demonen dat er een tijd zou komen waarop ze veroordeeld zouden worden, waarop ze voor het oordeel zouden komen te staan.

3

Demonen, satan en het komende oordeel

Wie zijn deze demonen eigenlijk? De gangbare theorie onder evangelische christenen is dat de demonen gevallen engelen zijn. Volgens die theorie was er ooit een grote engel die Lucifer heette. Hij was een goede engel en voerde misschien het bevel over een derde van de engelen in de hemel. Maar hij kwam tegen God in opstand en werd uit de hemel geworpen, en met hem ging een derde van de engelen mee. Zij werden de demonen, en hij werd de duivel.

Nu ik dit gezegd heb, zeg ik erbij dat dit onder evangelischen de meest gangbare theorie is. Het verhaal kan waar zijn, maar je kunt het niet vanuit de Schrift aantonen, tot mijn spijt. Ik wou dat we dat konden. Nergens in de Bijbel wordt Lucifer met satan geïdentificeerd, en nergens in de Bijbel worden de demonen met de gevallen engelen geïdentificeerd.

Begrijp me niet verkeerd. De Bijbel leert beslist dat er een satan is en dat er demonen zijn, en de Bijbel leert ook dat er gevallen engelen zijn. In 2 Petrus, hoofdstuk 2, en in het boek Judas lezen we dat bepaalde engelen hun oorspronkelijke staat niet hebben bewaard en gevallen zijn en gezondigd hebben. Deze gedeelten vertellen ons echter dat ze momenteel in de duisternis gevangenzitten, met ketenen gebonden, en wachten op het oordeel van de grote dag.

Het is mogelijk dat de demonen dezelfde zijn als deze gevallen engelen, maar het is ook mogelijk dat dit niet zo is. De Bijbel identificeert hen nooit duidelijk als zodanig, maar de gangbare theorie is dat de demonen over wie we in de evangeliën lezen engelen waren die gevallen zijn. Er bestaan andere theorieën, maar geen daarvan kan duidelijk vanuit de Schrift worden aangetoond. Daarom kunnen we niet dogmatisch zijn.

Het enige wat we weten, is dat de demonen persoonlijkheden waren, geesten die waarschijnlijk onder het bevel van satan stonden. Beëlzebul werd namelijk de vorst van de demonen genoemd, en Jezus stelt Beëlzebul gelijk aan satan. In Mattheüs 12 zullen we zien dat Hij ervan beschuldigd wordt door Beëlzebul demonen uit te drijven. Jezus antwoordt:

En als de satan de satan uitdrijft, dan is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe kan zijn rijk dan standhouden?

MATTHEÛS 12:26

Natuurlijk identificeert Hij Beëlzebul daarmee als satan. Beëlzebul is dus de vorst van de demonen. Satan moet de vorst van de demonen zijn. Met andere woorden, de demonen staan onder het bevel van satan.

Wat doen ze? In de Bijbel doen ze een aantal dingen, maar een van de dingen die ze doen, is dat ze vaak in mensen wonen. Deze demonen verwachten dat ze ooit geoordeeld zullen worden. De dag zal komen waarop de vorst van deze wereld en zijn engelen, zijn demonen, zijn volgelingen, het oordeel en de veroordeling zullen ondergaan en ongetwijfeld in de poel van vuur geworpen zullen worden. In Openbaring, hoofdstuk 20, lezen we dat satan, de draak, in de poel van vuur wordt geworpen. We kunnen met een redelijke mate van zekerheid aannemen dat de demonen die hem volgen ongetwijfeld met hem naar die plaats zullen gaan.

Het is dus waarschijnlijk dit oordeel in de poel van vuur dat de demonen verwachtten toen ze tegen Jezus zeiden:

Bent U hier gekomen om ons te pijnigen vóór de tijd?

MATTHEÛS 8:29

Het is interessant, want ze wisten dat de tijd zou komen waarop ze pijniging moesten ondergaan, waarop ze voor het oordeel moesten komen te staan. Toch dachten ze niet dat dit die tijd was. Het leek hun te vroeg. Ze dachten dat die tijd verder in de toekomst moest liggen en dat Jezus iets te vroeg gekomen was.

Het is niet duidelijk waar de demonen precies hun idee over het tijdschema of het tijdstip vandaan hadden. Het is niet duidelijk of ze ernaast zaten of het bij het rechte eind hadden, of ze gelijk of ongelijk hadden. We weten tenslotte dat het nog niet de tijd was waarop ze geoordeeld zouden worden, en dat hebben zij misschien geweten. Daarom vroegen ze zich af waarom Hij op dat moment naar hen toe was gekomen.

De komst van Jezus vond in twee fasen plaats. Hij kwam de eerste keer, maar Hij zal ook een tweede keer komen. Ik geloof dat Jezus bij de wederkomst de duivel en zijn demonen zal oordelen.

Dan zal Hij dat op de beslissende en definitieve manier doen, door hen naar de poel van vuur te verwijzen. Maar misschien beseften zij niet dat Hij vóór die tijd zou komen. Ik geloof dat de demonen niet begrepen dat Hij eerst zou komen en sterven, voordat Hij zou komen om de wereld en hen te oordelen. Ik denk niet dat de demonen of de duivel zelf ook maar enig vermoeden hadden van deze geheime strategie van God, namelijk dat Jezus zou sterven voor de zonden van de wereld. Als de demonen dit hadden begrepen, zouden zij de menigte er ongetwijfeld niet toe hebben aangezet Hem te kruisigen.

We lezen in 1 Korinthe, hoofdstuk 2, in vers 7, dat Paulus zei:

Wij spreken echter de wijsheid van God, als een geheimenis; een wijsheid die verborgen was en die God vóór alle eeuwen voorbestemd heeft tot onze heerlijkheid; een wijsheid die niemand van de leiders van deze wereld gekend heeft. Immers, als zij die gekend hadden, zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

1 KORINTHE 2:7-8

Dat is 1 Korinthe 2, vers 7 en 8.

Misschien bedoelt hij daarmee de demonische machthebbers van deze tijd. Later, in Efeze, gebruikt hij die uitdrukking om over demonische machten te spreken. Als zij Gods geheime strategie hadden gekend, namelijk dat Hij de wereld zou redden door de dood van Christus, zouden zij niet hebben meegewerkt. Paulus zei:

Dan zouden ze de Heer van de heerlijkheid niet hebben gekruisigd.

Hoewel de demonen dus wisten dat Jezus op een dag zou komen om hen te oordelen, wisten zij niet dat Hij eerst zou komen en sterven. Toen Jezus verscheen, leek het hun dat Hij te vroeg was. Het was nog niet de tijd voor het oordeel, en toch was Hij daar. Zij zeiden:

Wat gebeurt hier? Bent U gekomen om ons vóór de tijd te kwellen?

4

De demonen en de kudde varkens

Kennelijk was Hij niet gekomen om hen vóór de tijd te pijnigen. Hij was daar alleen maar om deze mannen te bevrijden van bezetenheid door demonen, en Hij stuurde de demonen niet naar de hel. Hij stuurde hen niet naar de poel van vuur. Het was nog niet de tijd dat zij gepijnigd zouden worden. In plaats daarvan willigde Hij hun verzoek zelfs in. Zij vroegen Hem of Hij hun, als Hij hen uit deze mannen zou uitdrijven, op zijn minst wilde toestaan om in een kudde zwijnen die daar vlakbij was te gaan wonen — varkens. Het is interessant dat Jezus ermee instemde.

Jezus was op geen enkele manier verplicht om hun verzoek in te willigen. Dit waren demonen. Zij waren opstandelingen tegen God, en Jezus had duidelijk het gezag over hen. Zij moesten doen wat Hij zei. Als zij naar de kudde zwijnen zouden gaan, moest dat met Zijn toestemming gebeuren. Zij konden niet uit zichzelf gaan. Zij waren doodsbang voor Jezus, omdat zij beseften dat Hij in de positie verkeerde om hen te martelen of te pijnigen als Hij dat wilde. Jezus was nergens toe verplicht en stond onder geen enkele druk om te doen wat zij zeiden. Zij vroegen:

De demonen smeeften Hem: Als U ons uitdrijft, sta ons dan toe dat wij in die kudde varkens gaan.

MATTHEÛS 8:31

en Hij willigde hun verzoek in. En dus gingen zij.

We zouden kunnen vragen: waarom deed Jezus dit? Waarom liet Hij de demonen in de zwijnen gaan? We zien dat het gevolg was dat de zwijnen in een wilde stormloop de heuvel af het water in renden en verdronken. Was dit niet de vernietiging van iemands persoonlijke eigendom? Was Jezus er dan verantwoordelijk voor dat de eigenaar van deze varkens een grote hoeveelheid geld verloor doordat de dieren ervandoor gingen en verdronken?

Trouwens, een van de andere Evangelieën vermeldt dat het aantal varkens dat het water in ging en verdronk ongeveer tweeduizend was. Er waren daar veel varkens. Er ging veel geld verloren. Waarom zou Jezus deze kostbare verspilling van iemands persoonlijke eigendom toestaan?

Je herinnert je misschien dat varkens voor de Joden onreine dieren waren. Het was verkeerd voor hen om varkens te fokken. Sommigen van jullie zeggen misschien: „Dit was in heidens gebied.” Dat kan zo zijn geweest. Maar Jezus diende alleen in gebieden waar voldoende Joodse inwoners waren om onder de Joden te dienen. Want zelfs op een later tijdstip zei Hij dat Hij nog niet naar iemand buiten het huis van Israël gezonden was. Dus zelfs wanneer Jezus heidens gebied binnenging, deed Hij dat met het voornemen om de Joodse gemeenschap te benaderen met de boodschap van het Koninkrijk.

Het is heel waarschijnlijk dat deze varkens eigendom waren van een Joodse boer, een Joodse varkenshouder. Die kon ze natuurlijk niet eten, omdat ze onrein waren, maar heel mogelijk fokte hij ze om er winst mee te maken door ze aan heidenen te verkopen. Toch is dit voor een Jood werkelijk een dubieuze onderneming om bij betrokken te zijn. Als God hun had geopenbaard dat zwijnen voor hen onreine dieren waren om te eten, dan zou het feit dat zij die dieren toch fokten en aan anderen verkochten om op te eten een behoorlijke aantasting zijn van hun vroomheid tegenover God.

Het lijkt er dus op dat, als de eigenaar van deze varkens Joods was — en we weten niet zeker of dat zo was — die man om te beginnen niets met varkens te maken had moeten hebben. Hier maakt Jezus een einde aan zijn varkenshouderij door toe te staan dat de demonen erin gaan en hun gang gaan. Zij drijven de varkens over de steile rand het water in.

Eén ding dat dit verhaal ons vertelt, wat we anders misschien niet zouden weten, is dat demonen niet alleen bezit kunnen nemen van mensen, maar ook van dieren. Er zijn dieren die door demonen bezeten kunnen zijn. Deze varkens raakten door demonen bezeten. Ik heb verhalen gehoord van zendelingen in het zendingsveld die melding hebben gemaakt van gevallen waarin katten en honden door demonen bezeten raakten. Natuurlijk mogen we vraagtekens zetten bij de waarheidsgetrouwheid van deze verhalen, of zelfs bij de uitleg die de zendelingen aan de gebeurtenissen geven. Het zijn immers geen Bijbelse verhalen. Het zijn alleen ervaringen die mensen hebben. Maar dat kan best waar zijn. De Bijbel geeft wel aan dat demonen zowel dieren als mensen kunnen bewonen, zoals in dit specifieke geval te zien is. De demonen gaan uit de mannen en nemen hun intrek in deze varkens, en vervolgens drijven ze die over de rand de afgrond in.

5

De stad verkiest bezit boven bevrijding

Dit was een gebeurtenis waarvan de mensen die de varkens hoedden, de varkenshoeders, getuige waren. Ze waren daarbuiten en zagen hoe de varkens waarop ze moesten letten en waarvoor ze moesten zorgen, zomaar dol werden en in volle vaart over de rand van de afgrond het water in stormden. Natuurlijk maakte dat hen bijzonder van streek. In vers 33 staat:

En zij die ze weidden, vluchtten; en toen zij in de stad gekomen waren, berichtten zij al deze dingen én wat er met de bezetenen gebeurd was.

MATTHEÛS 8:33

Ze vertelden dus dat deze door demonen bezeten mannen van de demonen bevrijd waren en dat al die varkens in een wilde stormloop over de rand de afgrond in waren gegaan. Dat bericht was beslist het vreemdste nieuws dat ze die hele dag hadden gehoord.

Iedereen in de stad ging naar buiten om te zien waar dit gebeurd was, en zie, de hele stad liep uit om Jezus te ontmoeten. Toen ze Hem zagen, gebeurde er iets heel vreemds: ze smeekten Hem om uit hun gebied weg te gaan. Waarom zouden ze Jezus smeken om uit hun gebied weg te gaan? Er zou meer dan één mogelijkheid kunnen zijn. Aan de ene kant waren ze misschien bang voor het onbekende, voor het onverklaarbare. Wanneer een van de andere Evangelien dit verhaal vertelt, staat er dat zij bang werden toen ze de mannen die door demonen bezeten waren geweest, nu gekleed en goed bij hun verstand zagen.

Dat is weer zo'n geval waarin mensen bang zijn wanneer de mannen gewelddadig zijn, en bang zijn wanneer ze normaal zijn. In het Evangelie worden verschillende soorten angst beschreven. De angst om daadwerkelijk lichamelijk letsel op te lopen is er één. De angst voor het onverklaarbare is een andere. In zekere zin bezorgen bepaalde dingen ons de kriebels omdat ze ons begripsvermogen te boven gaan. We worden plotseling in aanraking gebracht met de bovennatuurlijke wereld en weten niet hoe we daarmee om moeten gaan. We krijgen er kippenvel van.

Dat was wat de discipelen meemaakten toen ze in de boot overstaken. Er staat dat ze natuurlijk doodsbang waren toen de boot dreigde te zinken. Maar toen Jezus de storm tot bedaren bracht, werden ze buitengewoon bevreesd, want ze zeiden:

En Hij zei tegen hen: Waarom bent u zo angstig? Hebt u dan geen geloof? En zij vreesden met grote vrees en zeiden tegen elkaar: Wie is Deze toch, dat zelfs de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?

MARKUS 4:40-41

Hier hebben we een vergelijkbaar geval. De mensen waren doodsbang voor deze door demonen bezeten mannen toen die nog door demonen bezeten waren. Maar toen ze bevrijd en goed bij hun verstand waren, en de mensen zagen dat er zoiets bovennatuurlijks was gebeurd, werden ze zeer bevreesd. Ze voelden zich erg ongemakkelijk bij dit onverklaarbare verschijnsel. Misschien was het eenvoudigweg

hun ongemak daarmee dat hen ertoe bracht Jezus te vragen ergens anders heen te gaan. Ze wisten niet hoe ze met dit soort dingen, met deze wonderen, moesten omgaan.

Maar ik vermoed dat ze vanuit een ander motief handelden toen ze Jezus vroegen uit hun gebied weg te gaan. Ik vermoed dat het misschien te maken had met de financiële verliezen die ze hadden geleden doordat Hij daar was. In dat geval hing hun beslissing om Jezus in hun gebied welkom te heten of Hem te vragen weg te gaan af van de waarde die zij aan twee dingen hechtten. Aan de ene kant waren er de financiële kosten doordat die varkens verdronken. Aan de andere kant was er het voordeel dat ze zagen hoe die door demonen bezeten mannen van hun kwelling bevrijd en genezen waren en weer goed bij hun verstand waren.

Hier gebeuren twee bovennatuurlijke dingen. Het ene kostte iemand enorm veel geld: het verlies van de varkens. Het andere was een geweldig voordeel voor twee mannen die van hun familie gescheiden waren geweest, gekweld waren en naakt in de graven hadden gewoond, waar ze zichzelf sneden en 's nachts schreeuwden. De mensen in het dorp hadden hen elke nacht horen janken als coyotes, of als wolven. Nu waren deze mannen normaal. Ze hadden kleren aan. Ze waren goed bij hun verstand. Is dat een paar dollar waard? Is dat een paar duizend dollar waard? Is dat een paar duizend varkens waard? Waar hecht je meer waarde aan, aan de varkens of aan de mensen? Hecht je meer waarde aan je geld dan aan mensen?

Deze mensen hechtten, vermoed ik, meer waarde aan hun geld en hun varkens dan aan de zielen van deze mannen. Daardoor beseften ze dat de aanwezigheid van Jezus in hun gebied hun veel geld had gekost. Ze hadden naar die twee mannen kunnen kijken en kunnen zeggen: 'Hé, maar kijk eens hiernaar. Deze twee mannen joegen ons angst aan en bezorgden ons de kriebels, iedere keer wanneer we hen hoorden janken. En iedere keer wanneer we daar langs kwamen, moesten we met een grote boog om hen heen. Ze zijn nu normaal. Hun levens zijn veranderd, en daardoor zijn onze levens veranderd. Hier is iets geweldigs van geestelijke aard gebeurd.'

Maar ze hechtten niet zoveel waarde aan het geestelijke voordeel als aan de varkens die ze verloren hadden, en daarom heetten ze Jezus niet welkom. Zou jij Jezus in je leven verwelkomen als het je geld kostte? En hoe zit het dan met het geestelijke voordeel van

Jezus in je leven? Het volgen van Jezus kan je heel wat van je afgoden kosten — je varkens, zogezegd — je geld en je levensstijl. Maar de geestelijke voordelen zouden daar beslist tegen op moeten wegen. We zullen deze dingen verder overdenken wanneer we doorgaan met onze studie van het leven van Christus.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 8:28-34
- Mattheüs 9:1
- Mattheüs 12:26
- Mattheüs 8:29
- 1 Korinthe 2:7-8
- Mattheüs 8:31
- Mattheüs 8:33
- Markus 4:40-41

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.